

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การผลิตบัณฑิตสาขาเศรษฐศาสตร์ที่สอดคล้องกับแนวคิดทางการศึกษาที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาอย่างครบถ้วนทั้งสามด้าน คือ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) และจิตพิสัย (Affective Domain) และสังคมปัจจุบันก็ต้องการบัณฑิตที่มีความสามารถด้านสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ การตัดสินใจที่ดี แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ รวมทั้งมีคุณธรรมจริยธรรมพร้อมที่จะเป็นแกนนำสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม ซึ่งคณะเศรษฐศาสตร์ก็คำนึงถึงการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพโดยมีภารกิจหลักในการดำเนินงานดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตและมหาบัณฑิตสาขาต่างๆ โดยมีเป้าหมายไปทำงานในภาคธุรกิจเป็นส่วนใหญ่
2. ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยปรับปรุงการเรียนการสอน การผลิตตำรา การวิจัย การให้บริการสังคม ให้มีปริมาณและคุณภาพเพิ่มขึ้น เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษา บัณฑิตและมหาบัณฑิตทางเศรษฐศาสตร์ นำความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้กับงาน และอาชีพที่ประกอบอยู่
3. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ เข้าใจ ปัญหาทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่เกิดขึ้น และนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาองค์การธุรกิจหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนสังคมและประเทศชาติต่อไป
4. ปลูกฝังให้มีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมของสังคมและประเทศชาติ
5. ขยายงานทุกด้านของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของมหาวิทยาลัย โดยคำนึงถึงความพร้อมของมหาวิทยาลัย และความต้องการของสังคม

ดังนั้น วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการตัดสินใจหาหนทางที่เหมาะสมที่สุด ภายใต้ข้อจำกัดต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจส่วนตัว ของหน่วยงาน และของส่วนรวม งานทุกงานไม่ว่าจะเป็นงานส่วนตัว ธุรกิจ ส่วนรวม หรือ ระดับชาติ ต้องใช้ความรู้เศรษฐศาสตร์แทบทั้งสิ้น ในครัวเรือน ต้องตัดสินใจเรื่องการเลือกซื้อสินค้าที่เหมาะสมกับความจำเป็นและรายได้ การซื้อสินค้าผ่อนส่ง การซื้อบ้านที่อยู่อาศัย การซื้อรถยนต์ที่คุ้มค่า การใช้โทรศัพท์มือถือ การประกันชีวิต ประกันอสังหาริมทรัพย์ การออมทั้งดอกเบี้ยและปลอดภัย การเลือกอาชีพที่เหมาะสมที่สุด การเลือกการพักผ่อนในวันหยุด การเลือกที่เรียนให้ตนเองและบุตรหลาน การใช้บัตรเครดิต ฯลฯ คนจำนวนมากตัดสินใจโดยใช้ราคาเป็นตัวเลือก อย่างที่ทำกันอยู่ย่อมเป็นวิธีที่ไม่ฉลาด ในธุรกิจ ต้องการทราบต้นทุนรวม ต้นทุนต่อหน่วยสินค้า จุดคุ้มทุน ระยะเวลาคุ้มทุน ค่าเสียโอกาส การสูญเสียในการผลิต จุดคุ้มทุน ค่าใช้จ่ายในการใช้เครื่องมือการผลิต รายได้และค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มการผลิต การประมาณอุปสงค์ของลูกค้า ความยั่งยืนของธุรกิจ กำไรที่แท้จริง การเก็บวัตถุดิบที่พอเหมาะพอดี การเก็บเงินสดในปริมาณที่พอเหมาะ สภาพการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มแข่งขัน สภาพเศรษฐกิจของประเทศ สภาพเศรษฐกิจของโลก ในระดับชาติ ต้องการวางนโยบายเพื่อความเป็นธรรมและความเจริญ จึงมีการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการคลัง (ภาษี และ ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล) การกู้ยืมเงินจากแหล่งใด วิธีใดจึงดีกว่า การกำกับธนาคาร นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน นโยบาย

การเงิน ขอบเขตของการส่งเสริมการลงทุนแก่คนต่างชาติ ค่าเสียโอกาสของประชาชนในส่วนรวม การแก้ปัญหาความยากจน การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ

รัฐวิสาหกิจ รัฐสวัสดิการ การแก้ปัญหาคนว่างงาน ความสูญเสียของการคัมสุรา ความสูญเสียจากการจราจรติดขัด ความคุ้มค่าหรือไม่คุ้มค่าของการผลิตกึ่งกลาดำและมันสำปะหลังเพื่อส่งขายต่างประเทศ ฯลฯ

งานเหล่านี้ต้องการนักเศรษฐศาสตร์เป็นผู้วิเคราะห์และตัดสินใจ อาจต้องทำละเอียดถึงขั้นวิจัย ซึ่งบุคลากรในสาขาวิชาอื่นอาจทำได้ แต่ไม่เป็นระบบที่เชื่อถือได้ เพราะไม่สามารถพิจารณาครบทั้งระบบอย่างที่นักเศรษฐศาสตร์ปฏิบัติได้

นักเศรษฐศาสตร์ ที่ไม่ยอมรับผิชอบกิจการของตัวเอง ก็อาจมีอาชีพเป็นลูกจ้างผู้อื่นได้อย่างกว้างขวาง งานที่มีให้ทำมีมากมาย เช่น

ราชการ : หน่วยงานราชการต้องการนักเศรษฐศาสตร์ทุกกระทรวง เพื่อวางแผนงานวิเคราะห์งาน ประเมินผลงาน และ เป็นอาจารย์ในสายวิชาเศรษฐศาสตร์

รัฐวิสาหกิจ : ต้องการนักเศรษฐศาสตร์ เพื่อทำงานเกี่ยวกับการวางแผนงาน วิเคราะห์งาน ประเมินผลงาน รวมทั้งจัดการกับปัญหาการตลาด วิเคราะห์การผลิต วิเคราะห์ต้นทุน การเตรียมวัสดุคงคลังเพื่อให้พอการผลิตและจำหน่ายโดยประหยัดและไม่เสียหาย

โรงงานอุตสาหกรรม และบริษัท ขนาดใหญ่ ต้องการนักเศรษฐศาสตร์เพื่อทำหน้าที่อย่างเดียวกับรัฐวิสาหกิจ

สถาบันการเงิน : เช่น ธนาคาร บริษัทเงินทุน บริษัทประกันภัย ซึ่งเป็นหน่วยธุรกิจให้กู้เงิน มีงานให้นักเศรษฐศาสตร์ทำในหน้าที่วิเคราะห์สินเชื่อ พยากรณ์สภาพเศรษฐกิจ ธนาคารรับนักเศรษฐศาสตร์เข้าทำงานเป็นจำนวนมาก

สื่อมวลชน : เช่น สถานีโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์รายวัน และ วารสารต่าง ๆ ต้องการนักเศรษฐศาสตร์ วิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ และ เขียนบทความให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

องค์กรระหว่างประเทศ : รับนักเศรษฐศาสตร์ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศดีมาก เข้าทำงานเพื่อวิเคราะห์เศรษฐกิจตามลักษณะงานที่ต่างกันไปแล้วองค์กร ได้รับความเดือนสูงมาก

1.1.1 ลักษณะงานของนักเศรษฐศาสตร์

นักเศรษฐศาสตร์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่มีหน้าที่ตามหน่วยงานต่างๆ ในลักษณะต่อไปนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย จัดทำรายงาน และวางแผนงาน เพื่อส่งเสริมพัฒนา และแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายสินค้าและบริการ การลงทุน

2. ศึกษากรรมวิธีทั้งหมดที่เกี่ยวกับการดำรงชีพของมนุษย์ และจัดหาสิ่งต่าง ๆ มาบำบัดความต้องการของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ ที่อยู่อาศัย บริการ หรือการบันเทิง ตลอดจนการศึกษาสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ หรือสิ่งที่ช่วยให้เศรษฐกิจบรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

3. ค้นหาวิธีเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ และข้อมูลทางเศรษฐกิจ รวบรวมและตีความข้อมูลดังกล่าว

4. จัดทำรายงาน และวางแผนงานตามผลการศึกษางานทางเศรษฐกิจ และคิดตามข้อมูลที่ได้ตีความและวิเคราะห์แล้ว

5. ให้คำปรึกษาแนะนำ แก่หน่วยงานประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมของเอกชนหรือหน่วยงานรัฐบาลในเรื่องต่าง ๆ เช่น ประสิทธิภาพการทำงานตลาดและปัญหาเกี่ยวกับการเงิน เป็นต้น

6. อาจเชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจสาขาใดสาขาหนึ่ง เช่น เศรษฐกิจการเกษตร เศรษฐกิจการค้า หรือเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ การแรงงาน หรือราคา หรือเชี่ยวชาญในเรื่องการเก็บภาษีอากร หรือ การวิจัยตลาดและอาจมีชื่อเรียกตามความเชี่ยวชาญ

7. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผน เก็บรวบรวมข้อมูล ให้คำปรึกษาแนะนำแก่หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับรายได้ รายจ่าย การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ การผลิต การบริโภคสินค้าและบริการ เพื่อการส่งเสริม พัฒนา และแก้ปัญหา

จากภาระหน้าที่งานที่นักเศรษฐศาสตร์รับผิดชอบ นักเศรษฐศาสตร์ควรมีคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพเพื่อเสริมให้การงานที่รับผิดชอบเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.1.2 คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ

- ใช้คอมพิวเตอร์เป็น
- มีความถนัดและสนใจด้านคณิตศาสตร์ ภาษาต่างประเทศดี
- มีบุคลิกดี คือ การแต่งกายสุภาพเหมาะสม ท่วงท่าการพูดจาดี มีกิริยามารยาทสมบัตินักวิชาการ มีการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์
- มีความรู้จริงในวิชาเศรษฐศาสตร์
- พร้อมที่จะทำงานหนัก และกล้ารับผิดชอบกับงานยาก
- ใจกว้าง ยอมรับการติชมจากผู้อื่น
- ซื่อสัตย์ สุจริต ซื่อตรงต่อความคิดเห็นของตนเอง
- ชอบความเป็นธรรมในสังคม ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น

จากความสำคัญดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงานผู้ใช้นักวิชาเศรษฐศาสตร์เพิ่มมากขึ้น แต่แนวโน้มจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่เลือกเรียนเศรษฐศาสตร์กลับมีแนวโน้มลดลง ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโครงการวิจัย เรื่อง สมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาของคณะเศรษฐศาสตร์ร่วมทั้งการพัฒนาบุคลากรทางด้านเศรษฐศาสตร์ ให้ตรงกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนายจ้างเกี่ยวกับสมรรถนะและคุณภาพของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
2. เพื่อศึกษาและบ่งชี้องค์ประกอบสมรรถนะและคุณภาพของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง
3. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะและคุณภาพของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ ระหว่างประเภทองค์กร และลักษณะหน่วยงาน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้และความสามารถในการวิชาการเศรษฐศาสตร์ ความรู้สาขาอื่น ทักษะในการปฏิบัติงาน บุคลิกภาพส่วนบุคคล ทักษะการสื่อสาร เทคนิค ประสิทธิภาพการทำงาน และมนุษยสัมพันธ์ เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญของสมรรถนะและคุณภาพของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง

2. องค์ประกอบด้านความรู้ (Knowledge) องค์ประกอบด้านทักษะ (Skill) และองค์ประกอบด้านทัศนคติ (Attitude) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง

3. องค์ประกอบสมรรถนะหลัก (Core Competency) และองค์ประกอบสมรรถนะลักษณะงาน (Functional Competency) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง

4. ประเภทองค์กร และลักษณะหน่วยงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะและคุณภาพของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้างต่างกัน

1.4 นิยามศัพท์

สมรรถนะ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่สามารถวัดได้ สังเกตได้ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ ทัศนคติ ความเชื่อ ตลอดจนคุณลักษณะที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ทำให้บรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร

นายจ้าง หมายถึง หน่วยงานที่รับบัณฑิตเศรษฐศาสตร์เข้าปฏิบัติงาน ได้แก่ หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน

สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง สมรรถนะหลักขององค์กรที่ทุกหน่วยงานต้องถือเป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์กร

สมรรถนะลักษณะงาน (Functional Competency) หมายถึง ความสามารถในการงานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะของงานต่าง ๆ

ความรู้และความสามารถในการวิชาการเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้านเศรษฐศาสตร์ เช่น ความสามารถในการวิเคราะห์ ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจในระดับจุลภาคและมหภาค การวิเคราะห์และประเมินความเป็นไปได้ของโครงการ ความรู้ด้านธุรกิจและการเงินระหว่างประเทศ ความรู้ด้านการค้าระหว่างประเทศ ความรู้ด้านการวิจัย สามารถใช้นโยบายเศรษฐศาสตร์ได้ รู้ผลกระทบของการเมืองระดับชาติและนานาชาติ

ความรู้สาขาอื่น หมายถึง ความรู้ที่ใช้ประกอบกับความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวมากขึ้น เช่น ความรู้ภาษาต่างประเทศ ความรู้ระบบการขยาย ความสามารถจัดการทรัพยากรมนุษย์ ความรู้ด้านจิตวิทยา การวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อการตัดสินใจ ความรู้ด้านการตลาด การระบุนความ

เสี่ยงในการบริหารได้ รู้โครงสร้างองค์กร รู้ระบบสินค้าคงคลัง รู้ระบบบัญชี สามารถพัฒนานโยบาย / โปรแกรมทางธุรกิจ และสามารถอ่านงบการเงินได้

ทักษะในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้งาน การเป็นสมาชิกที่ดีในทีมงาน ความสามารถในการประสานงาน ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา ความเอาใจใส่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ความสามารถในการพัฒนาการทำงานของตน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรู้ในการจัดระบบงาน และวางแผนงาน มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ความรู้เรื่องหน่วยงาน (โครงสร้างและนโยบาย) ความสามารถในการประยุกต์ความรู้ทางวิชาการให้เข้ากับงานที่รับผิดชอบ มีทัศนคติที่ดีต่องาน มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ความสามารถในการประเมินผลงาน ความสามารถในการเป็นผู้บริหาร ความสามารถในการวางแผนและบริหารงาน ความสามารถในการสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจสิ่งที่ตนทำ มีความขยันขันแข็งต่องาน มีความรับผิดชอบในงาน และรักษาเวลาในการทำงาน

บุคลิกภาพส่วนบุคคล หมายถึง การฟังและการดำเนินงานตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ การทำงานภายใต้เงื่อนไขหลายๆ อย่างได้ การมีแรงจูงใจในตัวเอง การทำงานโดยไม่มีผู้แนะนำ การมีคุณธรรมจริยธรรม มีความน่าเชื่อถือ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีไหวพริบ สามารถโน้มน้าวใจผู้อื่นได้ ตระหนักในโอกาสของหน่วยงาน ช่างสังเกต มีความเป็นตัวเองสูง จงรักภักดี ต่อองค์กร การแต่งกายเหมาะสม สามารถควบคุมอารมณ์ได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ เป็นคนมีเหตุผล มีภาวะผู้นำ และมีความสนใจใฝ่รู้

ทักษะการสื่อสาร หมายถึง การอ่านข่าวสารทางเทคนิคเฉพาะทางได้ เข้าใจและจับประเด็นคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย การรับฟังและสรุปการบรรยายได้ พุจฉดเจน/สรุปข้อมูลข่าวสารได้ชัดเจน แสดงความคิดสร้างสรรค์ทางการพูด แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน และเขียนรายงานทางเทคนิคได้

ทักษะด้านเทคนิค หมายถึง การออกแบบและสร้างระบบข่าวสาร ความรู้ระบบควบคุม คอมพิวเตอร์ ใช้ระบบของโปรแกรมบริหารได้ ใช้ระบบคอมพิวเตอร์บริหารเพื่อการตัดสินใจ แปลความหมายและใช้สถิติได้ เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และใช้ระบบคอมพิวเตอร์ทางบัญชีได้

ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง การทำกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร เขียนแผนธุรกิจได้ และการฝึกงานในหน่วยงานต่างๆ

มนุษยสัมพันธ์ หมายถึง การรู้จักกาลเทศะ สุภาพอ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส ใจเย็น สุขุม เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความเสียสละ

องค์ประกอบด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง องค์ความรู้ที่สามารถปฏิบัติงานด้าน เศรษฐศาสตร์ได้ เช่น ความรู้และความสามารถในทางวิชาการ เศรษฐศาสตร์ ความรู้สาขาอื่น และความรู้ เทคโนโลยี

องค์ประกอบด้านทักษะ (Skill) หมายถึง ทักษะที่สามารถปฏิบัติงานด้านเศรษฐศาสตร์ได้ เช่น ทักษะในการปฏิบัติงานและทักษะในการสื่อสาร

องค์ประกอบด้านทัศนคติ (Attitude) หมายถึง เจตคติที่มีผลต่อการปฏิบัติงานด้านเศรษฐศาสตร์ เช่น บุคลิกภาพส่วนบุคคลและมนุษยสัมพันธ์

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของ นายจ้าง ข้อมูลที่ดำเนินการสำรวจ ได้แก่ ประเภทของผู้ประกอบการหรือนายจ้าง จำแนกดังนี้

1. หน่วยงานราชการ
2. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
3. สถาบันการเงิน

1.5.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของ นายจ้าง โดยมีการวิเคราะห์องค์ประกอบใน 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 เป็นองค์ประกอบสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง ซึ่งประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ คือ ความรู้และความสามารถในการวิชาการเศรษฐศาสตร์ (COMPET1) ความรู้สาขาอื่น (COMPET2) ทักษะในการปฏิบัติงาน (COMPET3) บุคลิกภาพส่วนบุคคล (COMPET4) ทักษะการสื่อสาร (COMPET5) เทคนิค (COMPET6) ประสบการณ์การทำงาน (COMPET7) มนุษยสัมพันธ์ (COMPET8)

รูปแบบที่ 2 เป็นองค์ประกอบสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง โดยแยกเป็น องค์ประกอบของความรู้ (Knowledge) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ ความสามารถในการวิชาการเศรษฐศาสตร์ (KNOW1) ความรู้สาขาอื่น (KNOW2) ความรู้ทางเทคโนโลยี (KNOW3) องค์ประกอบของทักษะ (Skill) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้คือ ทักษะในการปฏิบัติงาน (SKILL1) ทักษะในการสื่อสาร (SKILL2) และ องค์ประกอบของทัศนคติ (Attitude) ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ บุคลิกภาพส่วนบุคคล (ATTI1) มนุษยสัมพันธ์ (ATTI2)

รูปแบบที่ 3 เป็นองค์ประกอบสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง โดยแยกเป็น องค์ประกอบด้านสมรรถนะหลัก (Core Competency) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน (CORE1) บุคลิกภาพส่วนบุคคล (CORE2) มนุษยสัมพันธ์ (CORE3) และ องค์ประกอบด้านสมรรถนะลักษณะงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ทักษะในการสื่อสาร (FUNC1) ทักษะในการปฏิบัติงานด้านเศรษฐศาสตร์ (FUNC2) ทักษะทางด้านเทคนิค (FUNC3)

1.5.3 โมเดลองค์ประกอบสมรรถนะและคุณภาพบัณฑิตเศรษฐศาสตร์ในทัศนะของนายจ้าง เป็นโมเดลแสดงความสัมพันธ์ โครงสร้างเชิงเส้น (Linear Structural Relationship Model) แบบมีตัวแปรแฝงในลักษณะของโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่หนึ่ง (First Order Confirmatory Factor Analysis) สำหรับรูปแบบที่ 1 และโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) สำหรับรูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะตามความต้องการของนายจ้างหรือผู้ประกอบการในการทำงานของบัณฑิตเศรษฐศาสตร์
2. ได้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางกำหนดนโยบายด้านการปรับปรุง และการพัฒนาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์
3. ได้องค์ความรู้เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย การปรับกระบวนการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ และให้ทันกับกระแสของการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์